

Αμερικανικό ποδόσφαιρο και μακροπρόθεσμες επιπλοκές στην υγεία των αθλητών

Η έκθεση σε επαναλαμβανόμενα χτυπήματα στο κεφάλι κατά τη διάρκεια παιχνιδιού αμερικανικού ποδοσφαίρου, συμπεριλαμβανομένων των χτυπημάτων που οδηγούν σε συμπτωματική διάσειση και τραύμα, σχετίζεται με αυξημένο κίνδυνο για προβλήματα υγείας μακροχρόνια, συμπεριλαμβανομένης της γνωστικής και νευροψυχιατρικής έκπτωσης, καθώς και της νευροεκφυλιστικής νόσου. Οι περισσότερες έρευνες σχετικά με τις μακροπρόθεσμες συνέπειες της ενασχόλησης με το αμερικανικό ποδόσφαιρο στην υγεία έχουν επικεντρωθεί σε πρώην επαγγελματίες αθλητές, με περιορισμένες μελέτες σε πρώην παίκτες κολλεγίου. Οι Ιατροί της Θεραπευτικής Κλινικής της Ιατρικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών **Θεοδώρα Ψαλτοπούλου, Γιάννης Ντάνας, Πάνος Μαλανδράκης** και **Θάνος Δημόπουλος** (Πρύτανης ΕΚΠΑ) συνοψίζουν τα αποτελέσματα σχετικής μελέτης που δημοσιεύτηκε στην επιθεώρηση JAMA Network Open (doi:10.1001/jamanetworkopen.2022.8775). Σκοπός της μελέτης ήταν η εκτίμηση του επιπολασμού των προβλημάτων υγείας που ανέφεραν οι πρώην παίκτες αμερικανικού ποδοσφαίρου στο κολλέγιο συγκριτικά με το γενικό πληθυσμό. Ο πληθυσμός της μελέτης συμπεριέλαβε 447 πρώην παίκτες του Πανεπιστημίου της Notre Dame ηλικίας 59 με 75 ετών οι οποίοι ήταν έμπειροι παίκτες κολλεγιακού αμερικανικού ποδοσφαίρου από το 1964 έως το 1980. Όλοι οι εν ζωή και οι συγγενείς των θανόντων συμπλήρωσαν ένα ερωτηματολόγιο σχετικά με την κατάσταση της υγείας. Συνολικά 216 εν ζωή πρώην παίκτες συμπλήρωσαν το ερωτηματολόγιο με διάμεση ηλικία τα 67 έτη και οι απαντήσεις τους συγκρίθηκαν με 638 συμμετέχοντες στη μελέτη Health and Retirement Study από το γενικό πληθυσμό με διάμεση ηλικία τα 66 έτη. Οι πρώην παίκτες ανέφεραν σε μεγαλύτερη συχνότητα γνωστική έκπτωση (5% έναντι 1%), πονοκέφαλο (10% έναντι 4%), καρδιαγγειακή νόσο (33% έναντι 20%), υπερχοληστερολαιμία (52% έναντι 29%), κατανάλωση αλκοόλ (86% έναντι 77%) και σε μικρότερη συχνότητα σακχαρώδη διαβήτη (11% έναντι 23%). Η θνητότητα από κάθε αιτία, καθώς και η θνητότητα από το καρδιαγγειακό σύστημα, το αναπνευστικό σύστημα, το γαστρεντερικό σύστημα, τον καρκίνο του πνεύμονα και τη βία ήταν στατιστικά σημαντικά χαμηλότερη συγκριτικά με το γενικό πληθυσμό. Ωστόσο, η θνητότητα από καρκίνο του κεντρικού νευρικού συστήματος ήταν στατιστικά σημαντικά μεγαλύτερη στους πρώην παίκτες. Επιπλέον, οι πρώην παίκτες εμφάνιζαν συχνότερα νευροεκφυλιστικές νόσους, πλάγια αμυατροφική σκλήρυνση και νόσο Parkinson, ωστόσο οι διαφορές με το γενικό πληθυσμό δεν ήταν στατιστικά σημαντικές. Συμπερασματικά, η συγκεκριμένη μελέτη ανέδειξε τότε θετικά όσο και αρνητικές εκβάσεις υγείας στους πρώην παίκτες κολλεγιακού αμερικανικού ποδοσφαίρου. Λαμβάνοντας υπόψη ότι στις ΗΠΑ πάνω από 800.000 πρώην παίκτες αμερικανικού ποδοσφαίρου βρίσκονται εν ζωή, είναι πολύ σημαντικό να αναγνωριστούν οι παράγοντες που προδιαθέτουν για νοσηρές καταστάσεις μακροπρόθεσμα και να ληφθούν τα απαραίτητα μέτρα πρόληψης.